

Agustí Pons parla sobre periodisme i periodistes.

Llibres | divendres, 9 d'abril de 2010 | 09:14h

"Els periodistes no són, dins l'escalafó social, els últims posseïdors de la veritat. El que més s'assembla a la realitat, a la veritat social d'un poble, és el Parlament. La televisió pública, doncs, a l'igual de la ràdio pública, ha d'estar sotmesa al Parlament que és, o hauria de ser, el seu Consell d'Administració. Et dic això, Clara, perquè no sé si a tu t'interessa gaire la polèmica al voltant de l'autonomia dels periodistes públics, sobretot en períodes electorals." *(n'hi ha més)*

"Tu saps que, durant aquests períodes, a Catalunya, si més no fins al moment d'escriure aquestes ratlles, l'aparició dels polítics a la ràdio i a la televisió públiques no es fa en funció dels criteris dels periodistes sinó de la representació popular que han obtingut en les eleccions anteriors. Aquesta mesura ha revoltat els meus companys de TV3 i de Catalunya Ràdio. Però a mi no em sembla una mesura gens escandalosa perquè, com a mínim, serveix per regular d'una manera objectiva l'aparició de polítics a la pantalla durant les campanyes electorals. Qui l'hauria de regular, aquesta presència? Els meus companys diuen que ells. Els meus companys creuen que el fet d'exercir la professió de periodistes els atorga el do de l'objectivitat. Però aquest do no existeix i, en realitat, amaga un sentiment de superioritat respecte a la resta de ciutadans i, especialment, respecte als ciutadans polítics. ¿Qui no t'assegura, Clara, que els polítics no acabessin sortint a la pantalla en funció de les simpaties que despertessin entre els periodistes de Catalunya Ràdio i TV3, disfressada, aquesta simpatia, d'objectivitat? A mi no m'escandalitzava que l'última paraula sobre els continguts televisius la tingués un Consell d'Administració format per polítics del Parlament de Catalunya. Els parlamentaris i els polítics són revocables i discutibles; els professionals del periodisme, no. Sobretot, quan s'autoadjudiquen l'administració de la veritat."

(Del llibre editat per Meteora "Cartes a Clara, una periodista del segle XXI", d'Agustí Pons. Un dels que jo recomanaré aquest Sant Jordi.)